

Aug 4/3

J. Weir

Su-fande

Piano

2

fp.

land.

Gif henne den och tag med mina luckor! Låt dem få andas kring

4
accetrand

Kinden sin wär! Tag mina hä-rar och lät dem få falla Stilla som

a tempo

6

majregn i hennes hår! Su-fande wind, Skynda dit bort,

p.

Säg att jag kommer inom kort!

ritard. *a tempo*

8 $8\frac{2}{3}$

No 3.

Min vår.

4/3

Allegretto.

Sång

Piano

Tusen finom

pp. sempre leg.

tusen sippor vaknat ren till nyfödd fröjd, Tusen finom tusen lärkor sjunga ren i

himmelshöjd; Nu är vår-fa jubla alla. Ack, för mig är höft, höft, Till jag ser min

sippas äga, hör min lärkas röst.

pp.

4. 3

No. 2.

Djævelsklokken. (Et Fockesagn.)

4. 1

Allegro agitato.

Sång

Liano

"Nu lystig, I Svende! lag
Haand paa Værk! Lad Malmet, det sy-den-de, strøm — me! Snart
Skal det styrknes og tone saa stærk, Og Vær-ket sin Meyster be-
røm — me." Saa larmer i Kerkfte-det Mepte-rind Bud; En

Bønklokke skulde det være — Saa ly — stigst styrt de Malmet

rallentando.
 ud, Men glemme, det er til Guds *re.* Og klokken er

p. e rallent.

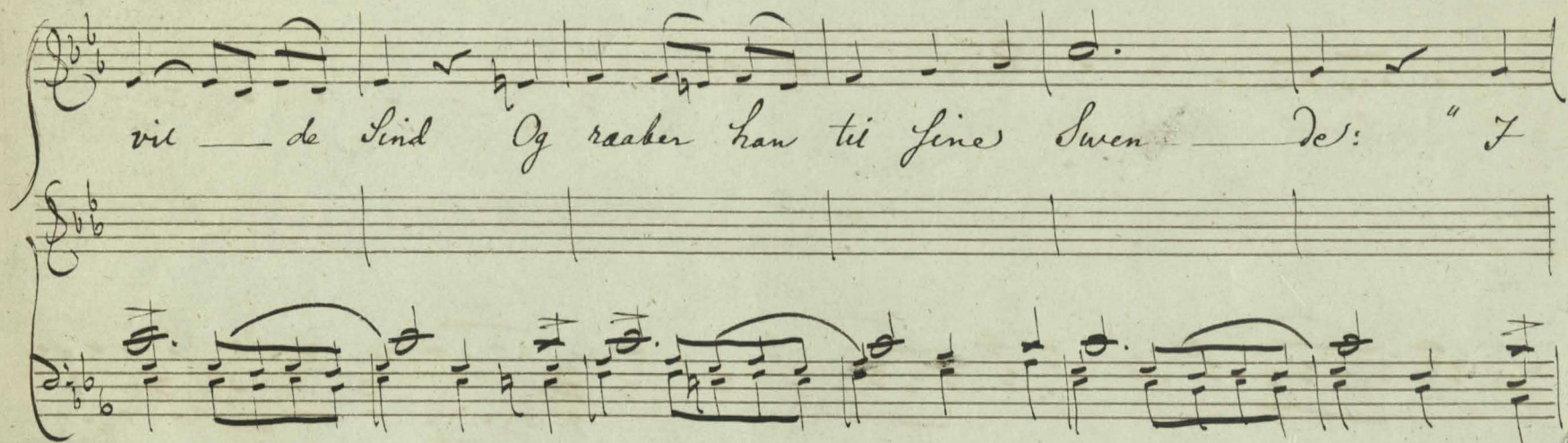
Recitativo.

Sprakken; den haver ei Klang; Dem Lykken heelt fjæntlig tykkis. Ud styrt de Malmet endnu en

Tempo primo.
 gang; Men Værket vil aldrig lykkis. Da har-mes den Mester i

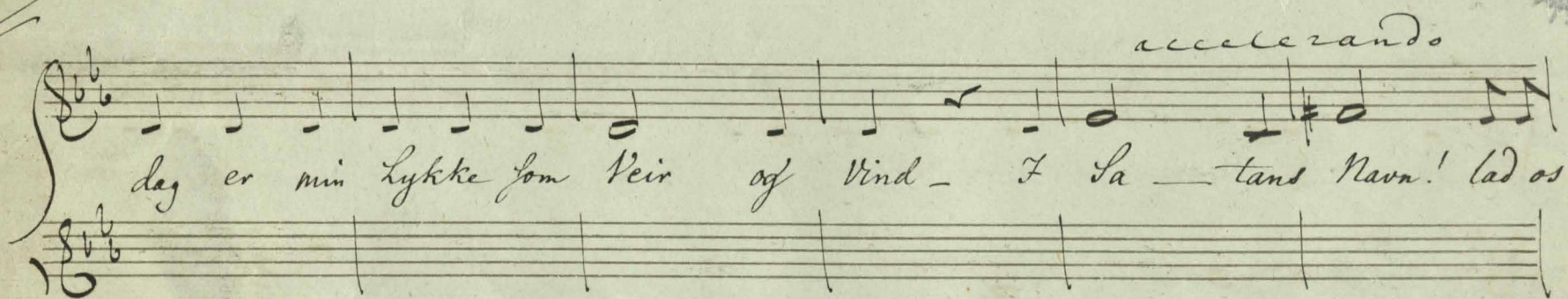
8 p.
4/5

vi — de Lind Og raaber han til sine Suen — de: " 7

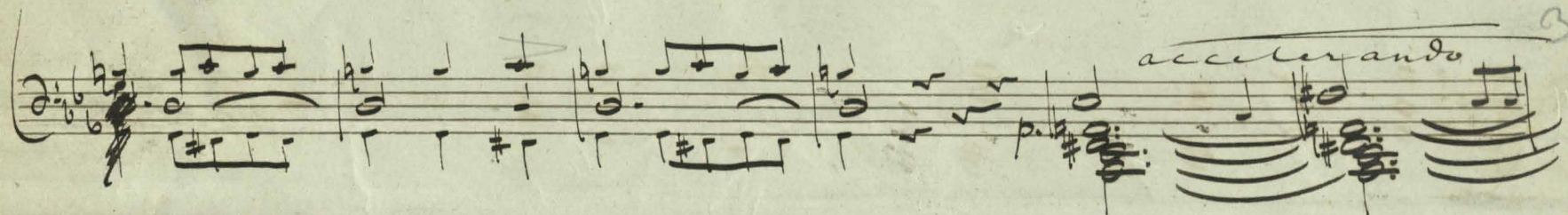

dag er min Lykke som Veir og Vind — 7 Sa — tans Navn! lad os

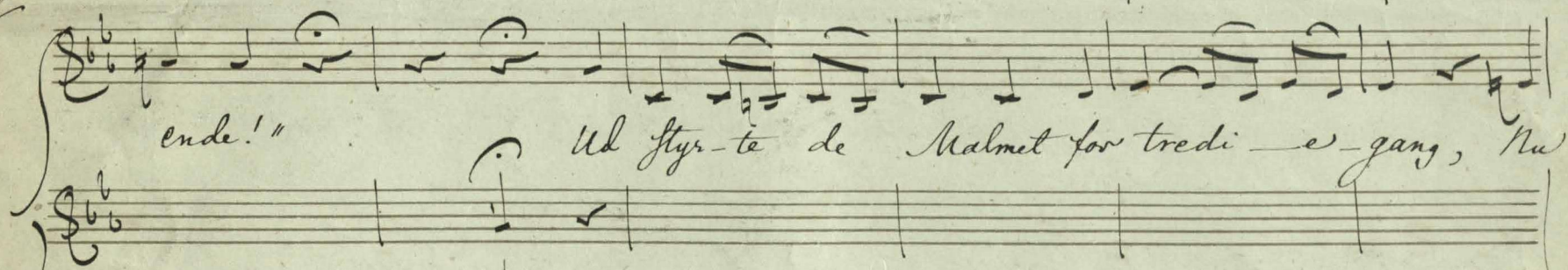
accelerando

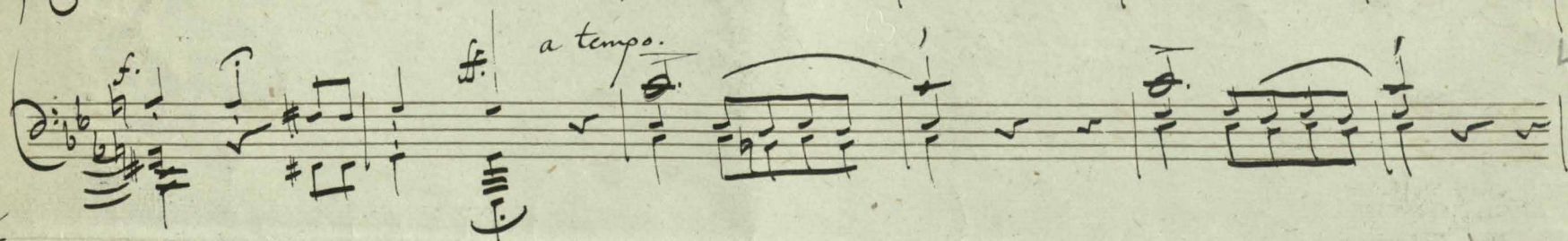
accelerando

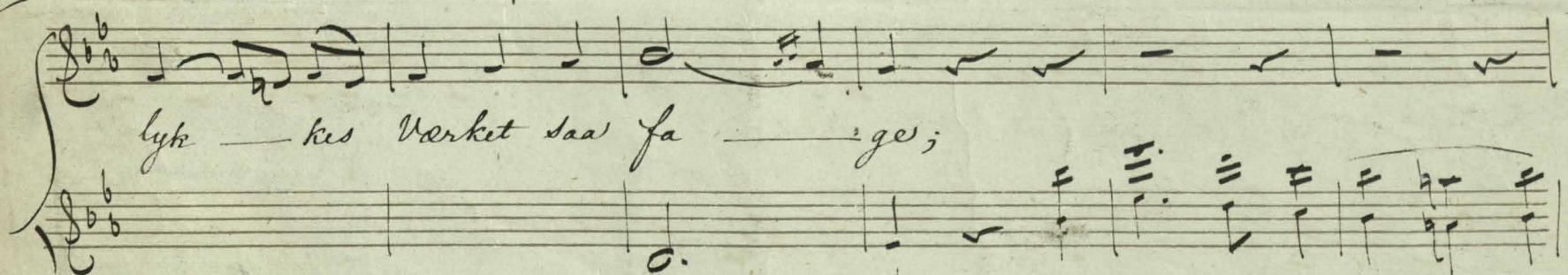
ende!" Ud styr-te de Malmet for tredie gang, Nu

a tempo.

lyk — kes Værket saa fa — ge;

De hit-se den

6

Klokke med Drik og Sang: Den ha-ver i Ver-den ei Ma-

7

Recitativo.
 ge. I Tornet de hænge den Klokke, Ja stor; Men der den forstegang

8
6/7

Largo. sordo voce.
 Klinger, Ja styrter af Rædse hver Synder til Jord: Det som til

f. pp. e Ped.

Tempo primo

Helvede

rin

ger.

En

Stormklokke

er

den

nu

ble-

ven

før-

sand;

Den

to

ner

ei

ti

Guds

A

re;

Dens

Drøn

be-

bu-

der

kun

Mord

og

Brand

Og

Fi-

en-

dens

stormende

Hæ-

re.

Og

saa

skal

du

hænge

ti

Dom — me — dag, En Rød — sel hver gang den gjal — der; Men

naar den tordner sit fids — te Slag, Til Dommens Sin

Largo. sordo voce.

pp. e Ped.

Meget den kal — der. (*Ingemann.*)

Tempo primo

No. 4.

Andenken.

Andantino.

4.3

Lang

v. 1. Ich den — ke dein, Wenn durch den Hain Der Nachti —

Piano

p. e sempre legato.

gallen Ak — kor — de Schallen. Wenn denkst du mein? Wenn

denkst du mein?

v. 2. Ich denke dein Mit süßer Pein, Mit bangem Sehnen Und heißen Thränen. Wie denkst du mein?	v. 3. Ich denke dein Im Dämmerchein Der Abendhelle, Am Schattenquelle. Wo denkst du mein?	v. 4. O, denke mein Bis zum Verein Auf besserer Sterne! In jeder Ferne Denk ich nur dein.
--	---	---

(Mathison.)

18/11.

No. 5.

Svensk Soldatsång.

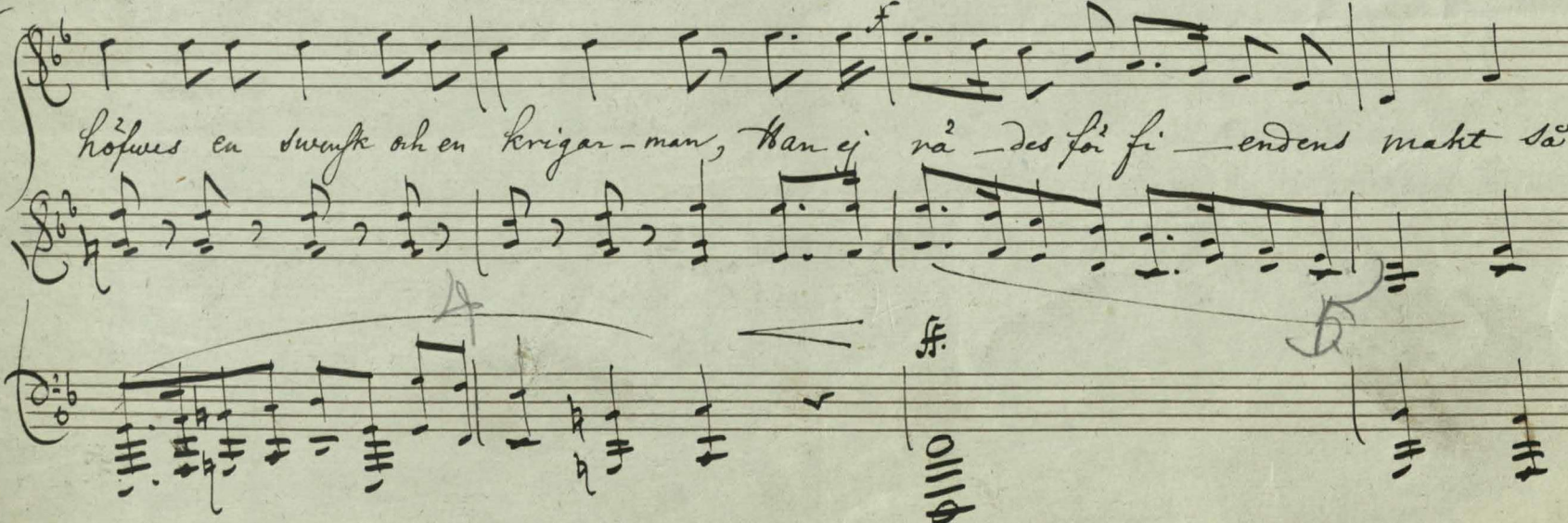
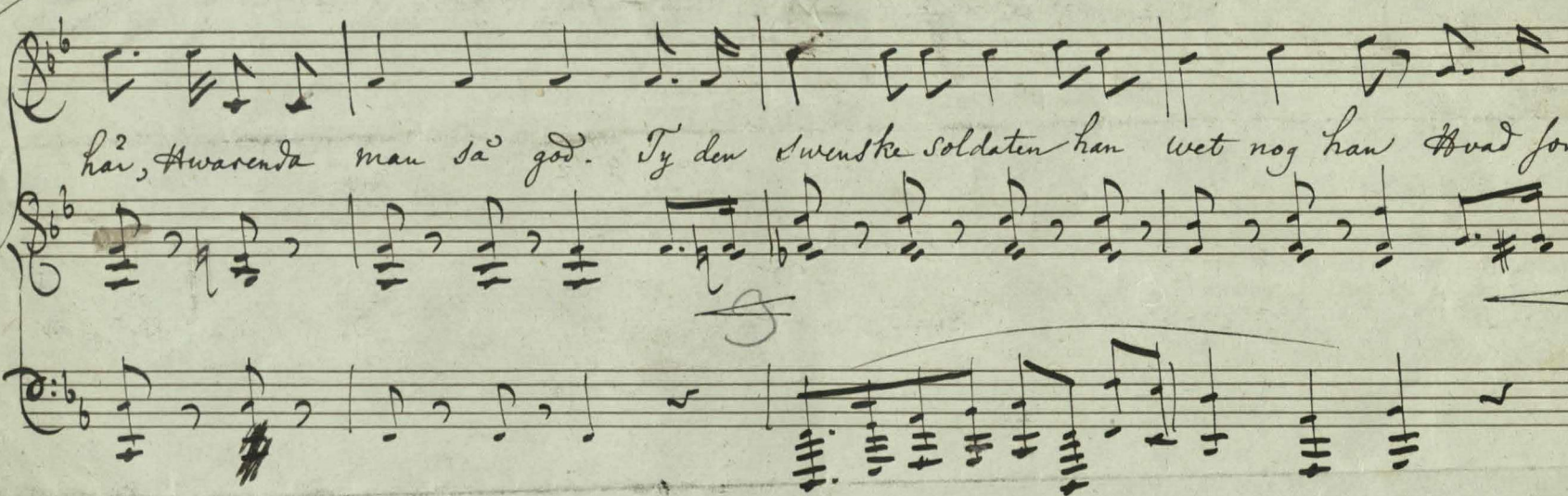
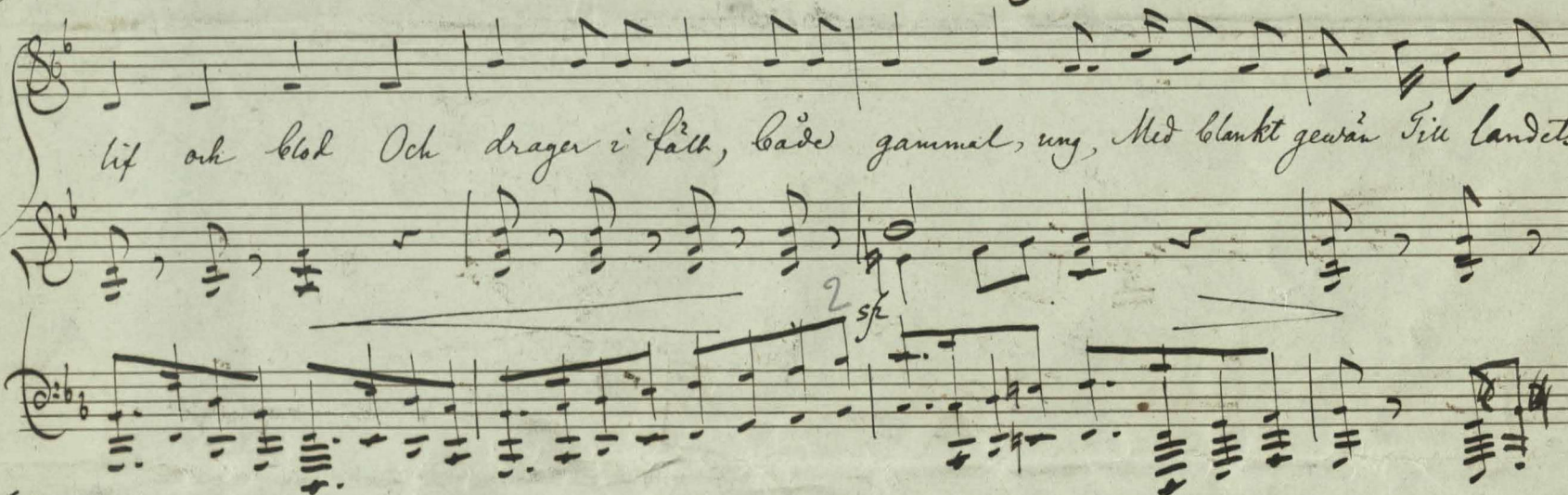
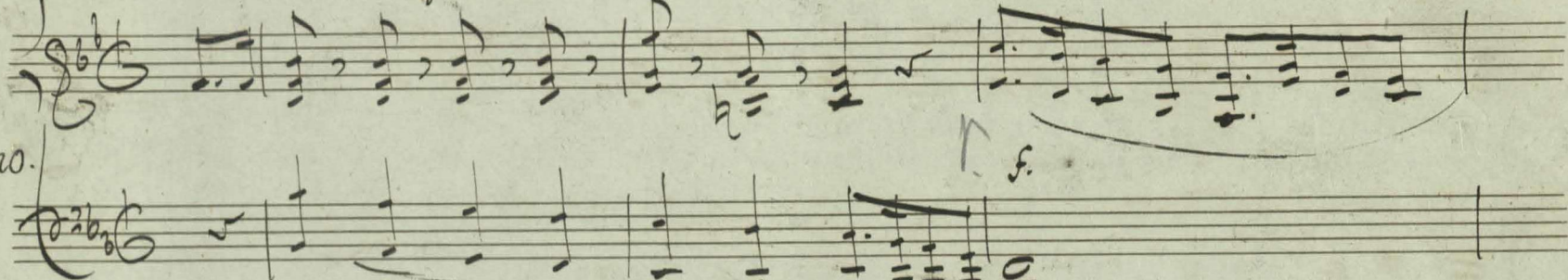
43

Tempo di marcia.

Sång

v.l. För frihet, fädernesland och kung Offrar glad soldaten både

Piano.

12

Stor, Men på sig själf och kungen tror.

f

v. 2. Vid kanonens dunder och trummors gång
 Ryter swenska lejonet uti hans fjäl;
 Han hör blott de kvinande kulors lång,
 Som prunga så:
 I gaspar blå,
 Gån på för Swerges wäl! -

Ty den swenske soldaten han vet nog han
 Hvad som höfves en swensk och en krigsman,
 Han ej rådes för fiendens makt så stor,
 Men på sig själf och kungen tror.

v. 3. Och minns han Leipzigs och Lützen's slag,
 Warschaws och Holofrens och Narvas med,
 Då griper han fjärdet med tvåhändt tag
 Och rödjer wred
 En kungswäg bred
 Igenom orans led. -

Ty den swenske soldaten han vet nog han
 Hvad som höfves en swensk och en krigsman,
 Han ej rådes för fiendens makt så stor,
 Men på sig själf och kungen tror.

v. 4. Om siff den dignar hans flotta arm
 Ger han an ett banchepp och ropar glad:
 Framåt, kammerater, håll rackarn warm!
 Sen till sin gud
 Lå' dödens bud
 Han ger sig trygg ättad.

Ty den swenske soldaten han vet nog han
 Hvad som höfves en swensk och en krigsman,
 Han ej rådes för djefvalens makt så stor,
 Men beppa Herren, Herren tror.